

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvum Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

35. Galatianvs vouet calicem templo prædiuiti, & post factam acceptationem mutat votum, ac calicem illum dat pauperi ædi, idque ex probabili sententia licitè.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

qui ad hoc non requiritur contactus physicus, sed sufficit ostensio præsens cum signo acceptiuo; etenim verè dicitur quis accipere equum, licet illum non tangat, modò præsens sit ostensio, quâ tradatur ab vno, & acceptetur ab altero. Tum quia potest acquiri possessio, & vera interuenire traditio absque reali apprehensione, modò sit aliquod signû exterius loco illius apprehensionis realis, vt patet tum in aliis, tum in ipso matrimonio, quod non requirit contactum corporis, sed alia signa mutux traditionis & acceptationis exhiberi possunt. Ergo &c. Ad hæc si naturalis acceptatio significata ad valorem Sacramenti necessariò requiritur, sequitur, parvulos, qui vsum rationis nondû habentes huiusmodi acceptationis signum edere nõ possunt, invalidè ordinatum iri, consequens repugnat communi DD. sententiæ. Ergo, &c.

Ad primum in contrarium dicimus, ex praxi Ecclesiæ & sollicitudine Ordinandorum plus colligi non posse, quàm quòd talis cæremonia tangendi materiam ab Ecclesia præcipiatur, vt bene aduertit Layman *loc. cit. ad 2.* patet ex dictis, *ad 3.* concedimus utique Christum physicum materix contactum requirere ad Sacramenti valorem potuisse: de facto autem talem non requisuisse, ex omnibus hactenus luculenter constat.

XXXV. *Galatianus calicem argenteum vo-*
vet

vet templo S. Laurentij, quam promissionem accipiat Ecclesie Rector, sed quia Galatianus audit, Ecclesiam S. Laurentij prædiuitem esse, eadem verò S. Stephani in tanta esse paupertate, vt non nisi vnicum ex stanno calicem habeat, commutat votum suum, & promissum calicem argenteum Ecclesie S. Stephani destinat, & presentat, ratus hanc commutationem voti sibi licere, tanquam in melius, Deoque gratius factam. *Quæritur. Vtrum Galatianus commutationem hanc propria auctoritate facere potuerit?*

Videtur non potuisse. Ita Thomas Sanchez Tom. 1. in Decalog. L. 4. c. 41. n. 13. & communiter alij. Prob. 1. Auctoritate Bullæ Greg. XIII. editæ anno 1575. in qua conceditur Sacerdotibus Societatis IESV facultas commutandi vota etiam iurata, cum hac tamen expressa restrictione, dummodo ea commutatio non fiat in præiudicium alterius. Ergo sentit Pontifex, post acceptationem acquiri ius illi tertio; vnde Probatur 2. quia factâ acceptatione votum transit in contractum, & acquiritur ius illi tertio acceptanti, quod ipso inuito remitti nequit. Prob. 3. Si vouens commutationem statim facere possit, vbi apparet melius Deoque gratius. Ergo potest etiam commutare in actum amoris diuini valdè intensum, & ita etiam omnino retinere suum calicem, quod utique nemo concedet.

Resp. Probabile esse, Galatianum propria
Autho-

Authoritate commutationem illam facere potuisse. Ita Caietan. 22. *quest* 88. *art.* 12. Petrus Navarr. *L. 2. de restit. c. 1. dub. 3. n. 18.* & nonnulli, quorum opinionem refert, & probabilem etiam censet Facundez *L. 2. in Decalog. c. 49. n. 11.* Ratio est. Quia vota pia vltimatè & principaliter diriguntur in DEVM, tanquam in finem *cuius*: minùs verò principaliter & accessoriè in hanc vel illam personam tanquam finem *cui* promissio fit. Ergo per accidens est, quod hæc vel illa persona ius aliquod post acceptationem acquirat, siquidem acquisitio huius iuris fit dependenter à Dei beneplacito, propter quem per se & tanquam finem principalem promissio fit. Ergo in commutatione voti præcipua ratio DEI est habenda, non huius, vel illius personæ. Cum igitur Deus maius obsequium semper habeat gratius, potest vouens suã authoritate etiam post acceptationem commutare votum suum in id, quod est euidenter melius. Confirmatur. Galatianus, si in aliqua Religione professionẽ fecisset, adedque Deo & religioni se tradidisset, posset nihilominus post acceptationẽ à Religione factam transire ad strictiorem, etsi petitam licentiam nõ obtinuisset, vt habetur *Cap. licet. tit. de Regularibus.* quia nimirum votum perinde quodlibet ex natura sua semper in melius etiam post acceptationem potest commutari, vt re-

atè

Et Caiet. l. cit. n. 70. aiens, nihil in cit. cap. noui juris statui, sed naturam voti solummodo declarari.

Ad primum in contrarium dicimus, Pontificem tanquam priuatum Doctorem in contraria sententia locutum fuisse, nec aliud inde sequi, quàm eandem doctrinam maximè ab Authoritate probabiliorem videri, quod vltro damus, hoc solo contenti, opinionem nostram suâ non destitui probabilitate. Ad secundum distinguimus, transit in contractum absolutum, & acquiritur jus tertio absolutum, negamus: dependens à Dei beneplacito, concedimus; cum autem Deo maius obsequium semper magis placeat, absque vlla iniuria tertij, commutari in illud potest. Ad tertium negamus sequelam; nam esto actus amoris in se sit melior, Deoque gratior, quàm oblatio promissi calicis, commutatio tamen voti huius in illum actum non foret euidenter in melius, hoc est, vtilius spiritali profectui vouentis, Deoque gratius, certè hoc nobis minimè euidenter apparet.

XXXVI. *Gaudentius Studiosus ex bonis Patris sui singulis annis per integrum quinquennium in Academia trecentos florenos insumpsit prorsus inutiliter, quippe parum aut nihil in studijs proficiebat, sed solum cum socijs ludebat, potitabat &c. Queritur. Vtrum contra iustitiam peccarit mortaliter, teneaturque in conscientia ad restitutionem aliquam fratribus faciendam?* Vi.